

Klánovice před 30 lety

Oživení Okrašlovacího spolku, prodejna potravin i vznik Klubu angažovaných nestraníků – pokračujeme v listování klánovickým tiskem roku 1990.

Okrašlovací spolek a veteráni

K činnosti se přihlásil subjekt, který v Klánovicích existoval již za první republiky, totiž Okrašlovací spolek. Jeho činnost je sice do dnešních dnů omezena na pořádání každoročního srazu auto i motoveteránů, ale i za to mu patří velký dík. Jméno Klánovic tak bývá každoročně skloňováno mezi fanoušky veteránů po celé republice.

Prodej potravin

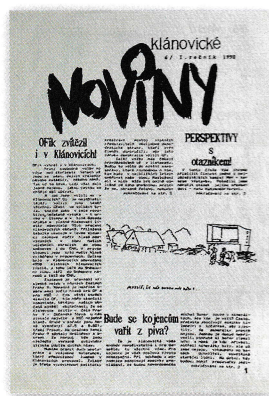
Na stránkách Klánovických novin pokračovala polemika ohledně monopolu družstva Včela na prodej potravin. Připomeňme, že situaci tehdy zlepšilo několik soukromých prodejců, kteří vesměs ve svých domech zřídili prodejny. Tato konkurence měla za následek snížení cen. Bohužel, s pozdějším vznikem velkých nákupních center v blízkém okolí většina těchto prodejců své obchody zavřela, neboť jim nemohla cenami konkurovat.

Z Občanského fóra KAN

Setkání původních stoupenců Občanského fóra, kteří nebyli spokojeni s politickým vývojem, se konalo pod hlavičkou KAN (Klub angažovaných nestraníků). O dalším osudu této iniciativy v Klánovicích jsme žádné zprávy nenašli.

Další dobové zajímavosti

Pracovníci klánovické železniční zastávky vyzvali příznivce politických stran, aby po volbách odstranili své plakáty z prostor zastávky. Úniky vody v důsledku netěsností způsobily dočasné uzavření místního koupaliště. Z KLÁNOVICKÝCH NOVIN 1990 VYBRAL TOMÁŠ RUDA

Klánovické noviny
červen 1990.

Dole výstřížek z článku
„Klánovické KLevety“.

STUDENÁ VODA NA KOUPALIŠTI
prý nebyla způsobena čistič-
kou, ale tím, že z prasklého
bazénu denně utíkalo 20cm vo-
dy, která se stále doplňovala
a tudíž nestačila ani oh-
řát. Bazén je zase napuštěn,
patrně je tedy opraven. Je
tomu opravdu tak?

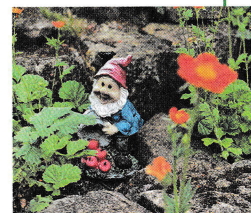
Mozaika svátků

a obcí. Pokud se letos ještě nebudeme moci scházet ve větším počtu kvůli opatřením vlády, udělejme si alespoň radost záznamy z letošního on-line Pražského jara na webu festival.cz

21. června je také Mezinárodní den trpaslíků

Svátek v roce 2002 vyhlásila Franta za osvobození zahradních trpaslíků a je charakterizován hromadnými přesuny trpaslíků ze zahrad na jiná místa. Pokud neodcestují i trpaslíci od Matyáše Bernarda Brauna, je možné je (nejen tento den) navštívit v barokních zahradách Kuksu.

Rok 2020 je Rokem orchidejí

Český svaz ochránců přírody (ČSOP) v půli května vyhlásil letošní rok Rokem orchidejí. Krásu těchto vzácných

rostlin lze obdivovat pouze na jejich přirozených stanovištích, s velkou úctou a opatrností. Většina našich druhů totiž patří mezi ohrožené, silně ohrožené nebo kriticky ohrožené a chráněné rostliny. Podrobné informace najdete na webu ČSOP.

ZITA KAZDOVÁ

STŘÍPKY Z MINULOSTI:

Událost z roku 1935

Z archivu svého dědečka, pana Vladimíra Nováka, nám pan Tomáš Hradecký poslal vzácné snímky. Pocházejí z 23. 6. 1935 s přípisem, že se jedná o svěcení klánovické školy. Žádnou další zmínku k této události se nám do závěrky nepodařilo dohledat. Nenajde se informace v některém z klánovických domácích archivů?

Co se děje na síti

Virtuální život v „místních“ facebookových skupinách získal novou dynamiku. Některé diskuze probíhaly v téměř westernovém stylu. Hodně se střílelo, plivalo, pomlouvalo. Nic pro citlivé povahy. Pohádkáři rozšířili dva silné příběhy. **Vyprávělo se o „znárodnění farmářských trhů“ a „likvidaci místní kultury“.** Hitem číslo tři se staly **parkovací zóny.** Opozice se i v tomto případě obula do kolegů, kteří mají v zastupitelstvu většinu. První vyčítali druhým, že jsou špatně a pozdě informováni. Ohraná píseň s aktualizovaným refrénem.

INFORMAČNÍ KANÁL MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA-KLÁNOVICE – OFICIÁLNÍ STRÁNKA zveřejnil například zprávy popírající některé vymyšlenosti, trhy se totiž konaly i v nouzovém stavu a kulturní dění (kino) se probouzelo. **Pozitivní ohlas měly zprávy a fotografie z oprav vozovek a ulic, týkaly se výtluků na Slavětínské a sanačních prací v Blešnovské.** Největší pozornost vzbudily fotografie z pietního aktu ke Dni vítězství. Za všechno může záběr, na kterém jsou zachyceni čtyři zastupitelé zvolení za ODS. Jejich oblečení příliš neladilo s významem setkání. To ale virtuálním kritikům nevadilo, zhusta se třefovali do autora tohoto sloupku, který se podle nich „provinil“ tím, že snímek zveřejnil. Věřím, že lidé, kteří komickou debatu na síti pouze sledovali, měli o zábavu postaráno. **JIRÍ KARBAN**

Klánovická kronika

CHCEME-LI SE POUČIT Z CHYB NAŠICH PŘEDKŮ I PODÍVAT SE DO MINULOSTI MÍST, VE KTERÝCH ŽIJEME A LIDÍ, SE KTERÝMI ŽIJEME, JSOU ZDE OBECNÍ KRONIKY.

CERVEN 1945

Na jedné straně dobrá vůle a pomoc, na straně druhé – křivdy a zmatek

Válka skončila, události se řítí ne po dnech, ale po hodinách. Je čas a je ochota k normální lidské pomoci a solidaritě? A opět – nic není černobílé...

Vzepětí dobré vůle

11. května 1945 vydal pan Gustav Procházka, referent sociálního odboru místního národního výboru, tento výmluvný apel: *Občané!*

Slyšte hlas nové republiky! Jménem desetitisíců, jež ztratily vše v boji za svobodu, jménem dětí osiřelých, jménem bratrů a sester zraněných, bez domova, pomozte!

Pomozte hned! Nechť srdce řídí vaši ruku, která vloží první splátku na oltář naší svobodné vlasti!

Sociální pomoc v Klánovicích jménem těchto obrací se k vám ne prosbou, nýbrž rozkazem k první vaší svaté povinnosti! Zvláště k těm, jež válka nepostihla, nýbrž naopak rozmnožila jejich hodnoty.

Váš dar je malým vyrovnáním s těmi, jež dali své vlasti vše! Darované obnosy veřejně kvitujeme na vývěsní tabuli před kanceláří Sociální pomoci, kde budou odevzdány do rukou zmocněnců. Nedopusťte, aby váš dar byl vaší hanbou!

Během jednoho týdne bylo vybráno neuvěřitelných 400 000 Kč,

z nichž bylo darováno například na ozdravovny mládeže, Čs. Červenému kříži, vypálené obci Konětopy u Staré Boleslavi, pozůstalým po bojovnících padlých na barikádách, atd.

Majetek německých obyvatel po válce

Z majetku po Němcích, kteří zde pobývali během války a poté byli odsunuti, byly např. šicí stroje zapůjčeny a poté odprodány klánovickým zájemcům, palivo též odprodáno, množství německých knih si odvezla Národní a univerzitní knihovna v Praze.

Koberce a obrazy z vil, které obývali za války nacisti, si odvezl zemský národní výbor v Praze, stříbrné přibory, alpaka a předměty z drahých kovů byly uloženy u městské spořitelny v Brandýse nad Labem.

Pracovní četa

Obci bylo po válce přiděleno na práci 29 dospělých Němců a Němek a 4 děti. Společně bydleli v domě č.p. 17. Rozhazovali škváru na

Klánovická kronika

chodníky, rovnali a upravovali ulice, pracovali v zemědělství, u zahradníka při sklizni zeleniny, při odklizení sněhu, řezání dříví apod.

Čtyři z nich, dvě dívky, jeden šikovatel a jeden voják, pracovali trvale v Golf Clubu. Za práci dostávali muži 3 Kč za hodinu, ženy 2,50 Kč. Denně se jim odečítalo 10 Kč na stravu a stráž. Firma Baťa Zlín dodala pro Němce 35 párů pracovní obuvi s dřevěnou podrážkou, jež se velmi dobře hodila pro lesní a pozemní práce.

Přestupní stanice pro uprchlíky

V Klánovicích bydleli na konci války několik týdnů uprchlíci z Pruského Slezska. Přespávali i s rodinami ve

vlastních hospodářských vozech, všichni byli zemědělci. Podle nápisů na vozech to byli potomci Čechů a Poláků, mluvili však jen německy. Přijeli jen s nejnnutnějším majetkem naloženým na vozech tažených koňmi.

Byli evakuováni před posunem fronty k západu postupem sovětské armády. Bydleli v parku a v lese za školou a čekali na instrukce, kam se mají obrátit.

Po několika týdnech sice odjeli do sběrného tábora v Davli, ale už cestou byli zastaveni a vráceni do Klánovic. Nakonec odjeli zpět ke svým domovům.

KAPITOLY Z KLÁNOVICKÉ KRONIKY
PSANÉ PANEM JAROSLAVEM
LAUŠMANEM ZPRACOVALA JOLANA
FUCHSOVÁ, KRONIKÁŘKA

Pochovejme mrtvé z lesa

Před 75. výročím osmého května jsem napsal pro svůj mateřský Deník úvahu o konci války „Němci zakopaní v lese“, která u některých z vás vzbudila zájem.

Na žádost šéfredaktorky Klánovického zpravodaje vám chci ve stručnosti vysvětlit, kde se v současnosti nacházíme a v čem by nám bylo možné pomoci.

Ve spolupráci s českým zástupcem Lidového spolku pro péči o válečné hroby jsme na základě historických písemností a některých vzpomínek pamětníků přibližně lokalizovali místa, v nichž by měla být zakopána těla asi deseti německých vojáků popravených mezi 9 – 11. květnem 1945 v Klánovicích. Bohužel se nám zatím nepodařilo hroby najít a zahájit tak další úkony.

Mluvil jsem v minulých letech s několika lidmi, kteří ví, kde přesně jsou těla zakopána, ale nechtěli to možná z obavy z vyšetřování tehdejších událostí prozradit. Chtěl bych je i jejich blízké uklidnit, jde nám pouze o pohřbení těchto ostatků. Z obyčejné lidské slušnosti i proto, že je to v hojně navštěvované části lesa, kde mnoho z nás chodí na procházky. A nevědomky doslova šlape po lidských ostatcích.

Hroby jsou v hojně navštěvované části lesa, kde mnoho z nás nevědomky šlape po lidských ostatcích.

Jubilanti

Srdečně blahopřejeme našim spoluobčanům, kteří si připomínají svá životní jubilea.
MČ PRAHA – KLÁNOVICE

JUBILANTI ČERVEN 2020

Vladimír Dort

Karel Ditrich

Jiří Holec

Jiřina Štichová

Božena Průchová

Jaroslava Hájková

Pavel Meloun

Jarmila Procházková

Jana Skořepová

Vladimír Sopr

Eva Koucká

Josef Měrka

Erna Kolátorová

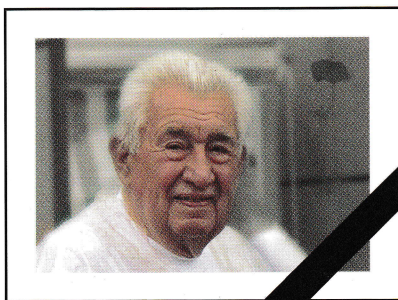
Jiří Košta

Vladimír Palata

Oldřich Spěvák

Vzpomínáme

**10. června uplyne 100 let
od narození pana**

Jiřího Suchánka,

**klánovického patriota,
milovníka cykloturistiky,
hudby a života.**

Symbol Klánovic

Pro několik generací byl pan Suchánek se svým bicyklem jedním ze symbolů Klánovic. Byl jen o necelé dva roky mladší než Československá republika, k níž ho poutal silný vztah a často vzpomínal i na osobní setkání s prezidentem Masarykem. Do Klánovic jezdil s rodiči od malička na „letní byt“ a když se oženil, bydlel tu trvale.

Na snímku asi z roku 1935 je první zleva Jirka Suchánek. Druhá zprava je Dadula Nováková (později Hradecká).

Chemie, jazz, tenis, běžky a kolo

Kvůli uzavření vysokých škol v roce 1939 nedokončil studia své oblíbené chemie a celý život pracoval ve fotolaboratoři, která spolu s prodejnou fotopotřeb původně patřila jeho otci. Lásky k hudbě přivedla pana Suchánka v poválečných Klánovicích do jazzového orchestru, kde hrál na klavír. Od dětství sportoval – hrál rád tenis a jezdil na kole na výlety do okolí. Po válce a nástupu komunistického režimu se prý i do tenisového oddílu začala míchat politika, takže se s tímto sportem rozloučil a o to více se věnoval kolu. Jezdil na něm i do zaměstnání, na víkendové výlety (s běžkami na zádech třeba do Krkonoš) a na letní rodinné dovolené (na kole až na

Slovensko). Když šel po letech do penze, získal více času a kilometry začaly rychleji přibývat – k devadesátinám se mohl pochlubit 650 000 ujetými kilometry, což je vzdálenost šestnáctkrát okolo zeměkoule nebo ze Země na Měsíc a ještě skoro tři čtvrtiny cesty zpět.

Vlastivědné cyklovýlety

Na prahu sedmdesátky ho postihly potíže s kyčelními klouby, a tak s sebou vozil na kole francouzské hole. Pak se podrobil operacím endoprotéz a kolo mu posloužilo jako výborná rehabilitace, takže zakrátko chodil už zase bez holí. V té době brával s sebou na vyjížďky i svá vnoučata a to ho přivedlo na nápad uspořádat víkendové výlety, vedené turisticky i vlastivědně zajímavou trasou. Účastníci jízdy přitom mohli ocenit ohromné množství informací z nejrůznějších oborů, které pan Suchánek cestou „dával k dobru“. Ať už jsme jeli okolo pozoruhodností přírodních, technických nebo kulturních, kolem míst spojených s osobou významnou snad v jakémkoli oboru lidské činnosti, pan Suchánek vždy věděl nějakou zajímavost. Obdivuhodná byla rovněž jeho paměť a orientační smysl.

Momentka z výletu.

Klánovické noviny, Běh Terryho Foxe a Club2002

Když začaly počátkem 90. let vycházet Klánovické noviny, zapojil se pan Suchánek do práce redakční rady a obstarával informace z okruhu klánovických sportovců. Se svými přáteli, manželi Kocourkovými a panem učitelem Kinštem, založili v Klánovicích tradici Běhů Terryho Foxe, dnes Běh naděje – dobročinné sportovní akce, shromažďující prostředky na boj proti rakovině. Ve stejné „sestavě“ dali vzniknout i volnému sdružení Club2002, v němž se scházeli lidé se zájmem o informace ze všech oborů. Pan Suchánek připravil několik setkání Clubu, většinou s hudební tematikou.

Na trojkolce

Asi po patnácti letech nevydržel životní tempo pana Suchánka jeden z jeho umělých kloubů, takže se musel podrobit reoperaci.

Pan Suchánek, jak jsme ho znali v posledních letech.

Od té doby si už na kolo netroufal, ale pořídil si trojkolku. Úměrně tomu se snížila i jeho roční porce kilometrů – na kole to bývalo 17 až 20 000, na trojkolce „jen“ 4 až 5000. Osudným se panu Suchánkovi stal neopatrný řidič, který jej, jedoucího na tříkolce, v lednu 2011 u klánovického Bazaru srazil. Po více než roční anabázi počátkem února 2012 pan Jiří Suchánek zemřel. Čas ale plyne, zahlazuje bolest po ztrátě blízkých a zanechává hezké vzpomínky. O panu Suchánkovi to platí plnou měrou. TOMÁŠ RUDA